

- Rekurzijom se, u opštem slučaju, naziva način definisanja (ili objašnjavanja) nekog pojma posredstvom istog tog pojma
- U programiranju se rekurzijom naziva (neposredni ili posredni) poziv jednog metoda iz tela tog istog metoda
- Rekurzija je jedan od čestih načina rešavanja problema u programiranju
- Njome se prvobitan (težak) problem deli na manje probleme, koji su po svojoj prirodi istovetni sa polaznim, ali su jednostavniji
- Novi (jednostavniji) problem se dalje deli na nove jednostavnije i tako redom

- Međutim, jasno je da se postupak pojednostavljivanja ne može nastavljati beskonačno, i da se u jednom momentu mora zaustaviti
- Nizom pojednostavljenja polazni problem se svodi na trivijalni, koji se lako rešava
- Rešenje trivijalnog problema uslovljava povratni lanac formiranja rešenja od jednostavnijih ka složenijim sve do rešenja početnog problema
- Rekurzivno rešenje je najprirodnije ako su po svojoj prirodi rekurzivni
 - Problem koji se rešava, ili
 - Struktura podataka koja se koristi u rešenju problema

- Rekurzivno rešenje, naravno, nije uvek ni jedino moguće, niti najefikasnije rešenje problema
- Na primer, za svako rekurzivno rešenje može se naći odgovarajuće nerekurzivno (iterativno) - koje od ta dva rešenja je bolje, ponekad je teško prosuditi
- Često je međutim rekurzivno rešenje elegantnije, kraće i čitljivije, a nerekurzivno efikasnije
- Konkretna efikasnost zavisi od računara na kom se program izvršava, od realizacije programskog jezika (kompajlera, interpretera), kao i od samog rešenja

- U Javi (i ostalim programskim jezicima koji dozvoljavaju rekurziju), razlikujemo dva tipa rekurzije:
 - Direktna rekurzija (samorekurzija), kada metod neposredno poziva samog sebe
 - Indirektna (uzajamna) rekurzija, kada metod poziva samog sebe posredno preko drugih metoda koje poziva

Rekurzija: rešavanje problema

- U svakom rekurzivnom metodu mora da postoji:
 - Rešenje opšteg problema njegovom dekompozicijom na manje probleme koji se rešavaju rekurzivnim pozivom (pozivima),
 - Rešenje trivijalnog slučaja kojim se problem rešava direktno bez daljih rekurzivnih poziva,

pri čemu dekompozicija opšteg problema mora postepeno svoditi početni problem na trivijalan slučaj (ili trivijalne slučajeve)

 Posmatrajmo za početak način funkcionisanja i efekte rekurzije na jednom jednostavnom, standardnom i nezaobilaznom primeru: izračunavanju faktorijela nekog prirodnog broja

Rekurzija: faktorijel

 Izračunavanje faktorijela broja n (u oznaci n!) je problem koji se prirodno rešava rekurzijom. Po definiciji,

$$n! = \begin{cases} 1, & n = 1 \\ n(n-1)!, & n > 1 \end{cases}$$

što znači da pri izračunavanju n! rešenje svodimo na izračunavanje (n-1)!, potom rešavanje (n-1)! svodimo (na isti način) na rešavanje (n-2)! itd.

- Trivijalan slučaj je ako je n = 1, kada je rešenje 1
- Ispunjen je i uslov da se dekompozicijom početni problem postepeno svodi na trivijalan slučaj

Rekurzija: faktorijel

```
class Faktorijel {
static int fakt(int n) {
  if (n == 1) {
    return 1;
  else {
    return fakt(n - 1) * n;
public static void main(String[] args) {
  int n;
  do {
    System.out.print("Unesite broj n za koji se racuna n! (n>0): ");
    n = Svetovid.in.readInt();
  \} while (n <= 0);
  System.out.println("n! = " + fakt(n));
```


Rekurzija: faktorijel

- Možemo primetiti da se nizom rekurzivnih poziva problem pojednostavljuje i izračunavanje odlaže, a da se, kada je rešen trivijalni problem, u nizu povrataka iz rekurzivnih poziva, izračunava konačno rešenje
- Memorijski prostor se zauzima za svaki novi rekurzivni poziv metoda, on je aktuelan dok se metod izvršava i oslobađa se kada je rekurzivni poziv metoda završen
- Rezultat izračunavanja iz jednog poziva prenosi se u prethodni poziv